

det forekommer mig overordentlig vanskeligt at skelne mellem Fiskere og de professionelle Jægere, der ligger paa Fjordene i Logibaad, fra Jagten gaar ind, til den hører op, fra 1. August til hen efter Jul, og udelukkende beskæftiger sig med Jagt uden at have synderligt med Fiskeri at gøre. Hvordan vi skal skelne mellem disse to Kategorier, Fiskerne og de professionelle Jægere, ser jeg ikke ret, og jeg maa derfor tilstaa, at jeg stiller mig meget tvivlende overfor det Krav, der her er fremsat.

I § 2 i Lovforslaget hedder det: „Politimesteren kan for Tiden fra den 21. September til den 31. December undtagelsesvis give Tilladelse til Natjagt paa Raa-, Daa- og Kronvildt i Tilfælde af, at det gør Skade paa Markafgrøder. Tilladelsen kan kun gives efter Anbefaling af Kommunalraadet og kun meddeles selve den skadelidte Lodsejer til Jagt paa eget Markomraade. Tilladelsen skal betinges af, at det ved Jagten nedlagte Vildt inden 24 Timer afleveres til Sognets Hjelpekasse.“ Den Bestemmelse, det sidste Punktum indeholder, synes jeg er ganske urimelig; det forekommer mig at være et lidt stærkt Forlangende til den, der har nedlagt et Stykke Vildt, som antagelig har gjort Skade paa hans Markafgrøde, at han skal aflevere det til Hjelpekassen, og jeg tvivler meget paa, at dette Krav kan gennemføres; men det kan vi jo nu forhandle om i Udvalget.

Det, der har voldt mest Uvillie med Hensyn til selve Jagtloven og Jagtskatten, er, tør jeg nok sige, de 2 Kr., der skal betales for at faa Lov til at drive Jagt paa egen Ejendom. Der er ikke her i Lovforslaget stillet Forslag om at komme bort fra de 2 Kr., men jeg kunde tænke mig, at naar vi kommer til at forhandle dette Spørgsmaal i Udvalget, vil der blive stillet det Krav, at der f. Eks. betales 2 Kr. en Gang for alle, og at vedkommende saa har Ret til Jagt paa sin Ejendom i al Fremtid. Der var i Udvalget i Fjor Tale om, at vi skulde have reduceret Beløbet med 1 Kr., men vi blev dengang staaende ved de 2 Kr. Den højtæredede Landbrugsminister udtalte ved Forelæggelsen i Aar, at han ikke havde noget imod, at vi ogsaa rørte ved Spørgsmaalet om de 2 Kr., og jeg gaar ud fra, at naar vi faar Lovforslaget til Udvalgsbehandling, kommer vi til at tage Spørgsmaalet om Ændring af det Beløb, der skal ydes for Ret til Jagt paa egen Ejendom, op til Forhandling.

For øvrigt maa jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling. Da jeg gaar ud fra,

at vi alle er enige i, at det skal behandles i et Udvalg, vil jeg, naar Forhandlingerne er til Ende, stille Forslag herom.

Andreasen: Da Folketinget i forrige Samling vedtog Jagtloven, motiverede jeg mit Partis Standpunkt saaledes, at da Lovforslagets Gennemførelse vilde vække en saadan Uvillie, at vi ikke kunde tage noget Medansvar for Vedtagelsen, vilde jeg anbefale mit Parti at stemme imod, hvad det ogsaa gjorde. Det Udtryk, jeg da brugte, var i Grunden ikke stærkt nok, thi det er ikke for meget sagt, naar jeg nu udtrykker Befolkningens Opfattelse saaledes, at Loven har vakt en Storm af Harme og Misfornøjelse Landet over. En kendt Venstremand i Præstø-Kredsen udtalte ved et politisk Møde i Efteraaret, hvor Folk fra alle Partier var til Stede, at man skulde tro, denne Lov var blevet vedtaget paa Vordingborg og ikke paa Christiansborg — og i denne Forbindelse er Vordingborg jo det samme som Oringe Sindsygeanstalt. Dette er altsaa ikke en Udtalelse af en misfornøjet Socialdemokrat, men af en misfornøjet Venstremand. Han blev efterfulgt af andre Talere, der brugte omtrent lige saa skarpe Ord. Andre Steder har jeg hørt Udtalelser gaaende ud paa, at denne Jagtlov er den mest yderliggaaende Godsejerbeskyttelseslov, der nogen Sinde har eksisteret. Naar vi nu skal forhandle om Ændringer i denne uheldige Lov, er det givet, at de Ændringer, som den højtæredede Landbrugsminister her har foreslaaet, ikke kan tilfredsstille os, thi det eneste, der i Virkeligheden sker, er det, at man søger at imødekomme Fiskerne ved at reducere Jagttegnsafgiften fra 20 Kr. til 10 Kr.

Misfornøjelsen med Loven gælder i første Række 4 Paragraffer: § 12 om 50 m Bæltet, altsaa Jagten i Fjorde og Vige eller den saakaldte Kystjagt, § 14 om Jagttegnet, § 18 om Fredningsbestemmelserne og § 26 om Forbudet mod Natjagt.

Jeg maa for mit Vedkommende sige, at man selvfølgelig godt kan stille sig paa det Standpunkt, at man principielt er en Modstander af Natjagt, men dog paa den anden Side indrømmer, at man kan ogsaa gaa for rigoristisk frem med Forbud. Der kan meget vel være noget forsvarligt og rimeligt i, at en mindre Landbruger, en Husmand, undertiden tjener lidt ekstra til Hjemmets Opretholdelse paa anden Maade end ved at arbejde for fremmede; det kan være særdeles rimeligt og forsvarligt, at der gives ham Adgang til at gaa hen og skyde et eller andet Stykke Vildt, selv om det er lidt over